

Förnöjsamhetens Lovsång

”Herren är min lott och min bågare, du tryggar min arvedel. En ljuvlig lott har tillfallit mig, ett underbart arv har jag fått” (Ps 16:5).

Vi förhärligar Gud genom att vara förnöjsamma i den situation Guds försyn har försatt oss. Vi ger Gud äran för hans visdom, när vi är förnöjda med vadhelst han formar oss till. På ett sådant sätt förhärligade Paulus Gud. Herren kastade in honom i en så stor mängd olikartade situationer som en människa kan komma. *”Ofta i fångelse, ofta dödad,”* 2 Kor 11:23, ändå lärde han sig förnöjsamhet. Paulus kunde segla i storm eller stiltje; han kunde vara vadhelst Gud ville att han skulle vara; han kunde *vara fattig eller leva i överflöd.* Fil 4:13. En god kristen resonerar så här: Det är Gud som har satt mig i denna situation; han kunde ha lyft mig högre om han så önskat men det kunde blivit en snara för mig: han har gjort det i vishet och kärlek; därför sätter jag mig till rätta, nöjd med mitt tillstånd. Detta förhärligar Gud mycket; Gud ser sig själv högt ärad av en sådan kristen. Här, säger Gud, är en man efter mitt hjärta; jag kan göra vad jag vill med honom, aldrig hör jag någon klagan, han är förnöjd. Detta bevisar ett överflöd av nåd. När nåden kröner oss är det inte så svårt att vara förnöjd; men när nåden krockar med bekvämligheten, då är det något stort att vara förnöjd. Att någon är förnöjd när han är i himlen är inget under; men att vara förnöjd under tyngden av korset är Kristuslikt. En sådan människa måste förhärliga Gud; för hon visar hela världen att även om hon har lite mjöl i skäppan, har hon ändå nog i Gud för att vara förnöjd och säger, som David, Ps 16:5, 5 *”Herren är min lott och min bågare, du tryggar min arvedel. En ljuvlig lott har tillfallit mig, ett underbart arv har jag fått.”*

- Thomas Watson